

En quin sentit el poble és autor del cant
que s'anomena popular? El cant popular ve
el noble el que encanta a uns i ignorants,
no el vulgar que no té les belles qualitats
del altre, avienca del mateix poble o
d'un art aristocràtic, de alta elegància
anterior? Deixem apart ara això. Si com
ria n'el poble i hauria procedent de a
quest art no era senyal així de que
aquest art era idoni a la natura? I si
l'hi era tant convenient que propi el
fen i exclusiu no es ben bé d'ell?
Sen dubte així es una cultura popular
convenent i cultiu la bella tant
internament que n'és l'únic con
senser del genre i l'únic mestre.
Qui va veure capés d'acostum, quin ar
tista culte l'ha imitat tant intima
ment que i clènica ha el set art?
Podem dir, segurament, que el poble
no oblidat aquest art l'art de recreació
de aquest cant, però la història comença
que diu que el poble era l'únic que'l

proverbia. Ni's trovenem ni trovan-
dors, ni la Iglesia al voler imi-
tarlo. no trovenem en la historia
de la literatura ni de la musica
no trovenem aquesta mare lles-
tims del cant popular. No de-
mosten res això?